ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

27 червня 2018 року
№ 25 (64)

Ранній старт

Жнива-2018 тривають вже у восьми регіонах України

Станом на 25 червня до збирання зернових культур долучилися аграрії Кіровоградської та Закарпатської областей. Раніше почали жнивувати у Миколаївській, Одеській, Херсонській, Запорізькій, Дніпропетровській та Вінницькій областях.
Загалом вже зібрано 1716 тис. тонн зерна нового врожаю з 559 тис. га при врожайності 30,7 ц/га. У розрізі культур намолочено:
– озимої пшениці 552 тис. тонн з 185 тис. га при врожайності 29,8 ц/га;
– озимого ячменю 1135 тис. тонн з 355 тис. га при врожайності 32,0 ц/га;
– гороху 29 тис. тонн з 19 тис. га при врожайності 15,6 ц/га.
Крім того, у Запорізькій, Одеській, Херсонській, Миколаївській, Дніпропетровській, Донецькій та Вінницькій областях розпочато збирання озимого ріпаку, який обмолочено на площі 75 тис. га при врожайності 17,4 ц/га і намолочено 130 тис. тонн.

Чи досяжна заповітна мета?

Перспективи

Щоб побудувати «зелену» економіку Україні, потрібно 200 мільярдів євро

Ця сума співставна з валовим державним боргом України за часи незалежності.

Україна має розробити Стратегію розвитку зелених фінансів в Україні. Це дозволить забезпечити стабільне фінансування в «зелену» економіку. Про це йдеться в статті голови Center for Blended Value Studies Олександра Сущенка.

За підрахунками німецького think-tank DIW Econ, загальні потреби України для побудови зеленої економіки (низький рівень екологічних, соціальних та управлінських ризиків) становлять щонайменше 200 мільярдів євро.

Ця сума є співставною із валовим державним боргом, який Україна накопичила за часи незалежності.

Олександр Сущенко зазначає, що Україна має низку зобов'язань щодо зменшення парникових викидів та розвитку «зеленої» енергетики. Зокрема, йдеться про Паризьку кліматична Угоду, Угоду про асоціацію з ЄС, Угоду про приєднання до Європейського енергетичного співтовариства, тощо), положення чинних нормативно-правових актів України, як то Указ ПУ «Про стратегію сталого розвитку «Україна-2020», розпорядження КМУ «Національний план скорочення викидів від великих спалювальних установок».

Якщо ж врахувати часові рамки за існуючими зобов'язаннями, підкреслює експерт, то до 2030 року необхідно щороку витрачати понад 16 мільярдів євро для побудови зеленої економіки, стійкої до нефінансових ризиків.

Першим кроком на шляху до формування ринку зелених фінансів - системи, стійкої до нефінансових ризиків - повинно стати запровадження єдиної класифікації зелених проектів, які повинні сприяти досягненню цілей сталого розвитку.

Також експерт вважає необхідним створення спеціальної агенції (спільно з міжнародними фінансовими інституціями), яка б надавала «зелений статус» фінансовим інструментам, які дають можливість акумулювати відповідні фінансові ресурси.

Важливим кроком є і запровадження обов'язкового звітування за нефінансовими ризиками для великих компаній (чисельність працівників - більше 500 осіб). Фактично, мова йде про внесення змін та доповнень до Директиви 2013/34 (є частиною Угоди про асоціацію з ЄС) щодо нефінансової звітності компаній, яка до цього часу містила лише вимогу щодо підготовки такої звітності, проте не давала чіткого уявлення про її зміст.

Відповідно до змін, які планується внести, нефінансова звітність повинна буде містити не тільки інформацію стосовно рівня внутрішньої ціни на викиди парникових газів, а й сценарії розвитку фінансових показників компанії в залежності від її величини.

Експерт зауважує, що перелік кроків є набагато більшим, проте вказані заходи є найбільш важливими і основоположними - без яких не буде можливим створити чіткі нормативно-правові умови розвитку ринку зелених фінансів, які будуть зрозумілими, в першу чергу, для міжнародних фінансових інституцій.

За матеріалами delo.ua

Нацкомісія підвищила «зелений» тариф на 0,75 відсотків

Цими днями набула чинності постанова Національної комісії, що здійснює регулювання у сферах енергетики і комунальних послуг України, про підвищення на 0,75% «зелених тарифів» для домогосподарств. Про це повідомляє «Інтерфакс-Україна» з посиланням на публікацію документа в офіційному виданні «Урядовий кур'єр».

У постанові йдеться про те, що коригування тарифів пов'язане зі зростанням курсу євро.

Раніше Нацкомісія вже збільшила тариф на виробництво електроенергії з альтернативних джерел енергії приватними домогосподарствами на 4,5% через зростання курсу євро.

НКРЕКП здійснює державне регулювання діяльності суб'єктів природних монополій в електроенергетиці, теплопостачанні, нафтогазовому комплексі, централізованому водопостачанні та водовідведенні, переробці та захороненні побутових відходів, а також забезпечує проведення цінової і тарифної політики в цих сферах.

Захист довкілля

Незахищені захисні редути степу

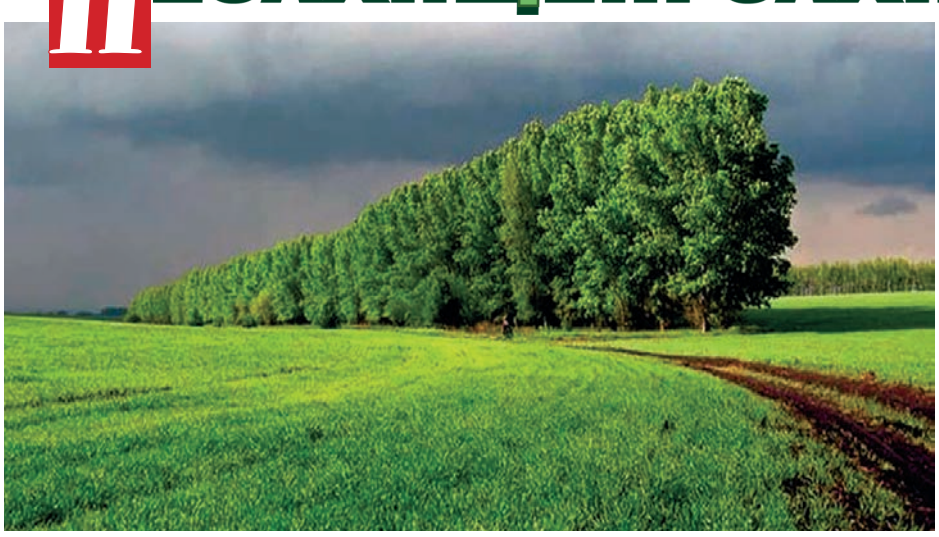

Микола Костюченко у Покровському районі Дніпропетровської області більш ніж шанована і відома людина. Колись багато літ працював заступником голови одного колгоспу, а потім не менше і головою іншого. У селах та районах всюди ж вистачає ветеранів, до яких прислухаються і яких визнають мудрими «аксакалами» - от і Костюченко тут належить до них. Тому чи не всі покровці недавно в унісон обурилися, коли Микола Іларіонович підняв на сміх і глум народних депутатів, котрі на одному зі своїх засідань перейнялися раптом захистом таких істот, як кажани. Ніхто не перечить, казав ветеран, і кажани не зайві на нашій землі. Але чи на їх збереження в першу чергу треба народ кликати, коли сам український люд сьогодні ого-го якого захисту потребує? Хоч весь цей запал Костюченка був пов'язаний з тим, що він, майже як колись Тарас Шевченко, «і мертвим, і живим, і ненародженим землякам» своїм надіслав послання – щоправда, не зовсім дружнє. Бо це було звернення поки не пізно схаменутися і заходитися «захищати, зберігати, а також відновлювати лісосмуги-посадки у наших степах». Втім, Микола Іларіонович написав, що їх пора рятувати, бо щезнуть «останні полезахисні смуги, якщо їх не захистимо».

Читайте - стор. 4, 5

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Упродовж минулого тижня потрібні як повітря Верхньодніпровському дитячому будинку-інтернату № 2 мир і злагода до закладу лише наблизилися. Попри те, що у резонансне, значною мірою світоглядне протистояння трудового колективу комунального закладу Дніпропетровської обласної ради з директором Геннадієм Феденком втяглися нові місцеві та державні установи, на додачу до чималого сонму діючих. За зверненням депутата обласної ради, керівника «Руху Нових Сил» Січеславщини Анатолія Гайворонського постійна комісія облради з питань базових галузей економіки, соціальної політики і праці рекомендувала департаменту соціального захисту населення Дніпропетровської ОДА провести перевірку фінансово-господарської діяльності керівника інтернату.

«Доля дітей у руках депутатів!»

Тож 21 червня комісія департаменту розпочала роботу. В дитбудинку комісію зустрів мітинг працівників з єдиною вимогою - відсторонення директора від роботи. Після спілкування з трудовим колективом на території інтернату сталася штовханина між воїнами АТО, які підтримали вимоги страйкарів, та депутатами різних рівнів від «Укропу», що прагнули зберегти керівне крісло своєму партайгеноссе. Був викликаний наряд поліції. А 22 червня депутати Верхньодніпровської міської ради заслухали працівників і директора та ухвалили власне рішення:

- направити клопотання до Дніпропетровської обласної ради про включення до складу комісії, що здійснює перевірку в дитбудинку № 2, депутатів різних фракцій Верхньодніпровської міськради.

Тобто верхньодніпровці побачили проблему і вирішили й самі докласти рук до її вирішення. Та вже наступного дня в інтернаті для дітей з вадами фізичного та розумового розвитку спалахнув новий протест. Про це розповідає керівник Верхньодніпровської міської організації «Рух Нових Сил» Юрій Швецов:

- Зранку в суботу зателефонували з тривожним повідомленням – дітей, які відкрито виступили проти свавілля Геннадія Феденка, почали викликати по одному в кабінет директора, змушували писати заяви про добровільний перехід до Придніпровського будинку-інтернату. Саша Козін втік, його побив Г. Феденко, потім показував рани на нозі. Хвилин за 40 діти зібралися тікати всі, збіглися люди, викликали поліцію. В цей момент стало погано психологу дитбудинку, молодій дівчині, на яку директор чинив страшний тиск. Викликали «швидку допомогу». Феденко своєю хамською поведінкою і невіглаством доводить ситуацію в такому спеціалізованому закладі до некерованої, це ж небезпечно! Приїхали три екіпажі поліції, ледве заспокоїли дітей. Психолог написала в поліцію заяву про тиск з боку директора, намагання примусово звільнити її з роботи. Начальник поліції Андрій Харченко дав команду одному екіпажу поліції цілодобово чергувати в інтернаті. Ми вже в дитбудинок ходимо всі, тепер і поліція, щодня, мов на роботу через невідповідність займаній посаді директора. Повірте на слово, без партійних амбіцій – цю відповідальну посаду має обіймати не будь-який партійний висуванець, а Людина! Всі бачать і кажуть, що директор емоційно надто збуджений, він не може контролювати себе! Як можна такій людині довіряти долі отаких дітей?

Складне рішення

Позавчора надзвичайу ситуацію у дитбудинку № 2 розглянули на сесії і депутати Верхньодніпровської районної ради. Перед входом до «Білого дому» їх чекали біля півсотні працівників закладу з вимогою відставки Геннадія Феденка. На сесії дали слово працівникам інтернату і вихованцям, директору, заступнику і головбуху. Про перебіг подій на сесії райради розповідає депутат від ВО «Свобода» Галина Прохоренко:

- Практично всі виступали вільно, лише Феденку не дали й слова сказати, в залі піднявся неймовірний шум. На підтримку справедливих вимог працівників та вихованців закладу про відсторонення директора, що виявився не батьком для таких дітей, а свавільним вітчимом-диктатором, виступила і Спілка учасників АТО Верхньодніпровського району, серед них і Тимур Ібрагімов, який займається з вихованцями кікбоксингом. Депутати нашої фракції запропонували рішення про зняття Феденка з роботи, але голова райради Артем Кравченко сказав, що ми не маємо таких повноважень. Але ж можна висловити цю вимогу у клопотанні до обласної ради! Дві години слухали це питання. Врешті-решт проголосували за звернення про перевірку роботи керівництва закладу Дніпропетровськими облрадою та ОДА, Мінсоцполітики і профільним комітетом Верховної Ради України. Порушували і питання про висловлення недовіри голові райради А. Кравченку, але він не поставив його на голосування.

Ось так колективний трудовий спір в інтернаті з пагорбів Сухої балки, який ніяк не вгледять зрілим оком на Дніпрових кручах, переміщається на пагорби Печерські. Через нього вже захиталося і однопартійне «райське» крісло… Однозначно, найбільше страждають від цієї вакханалії діти та їхні няні й вихователі, дорогу до роботи яких лікарі «швидкої» за останні півтора роки вивчили досконало.

Тримай злодія!

Зі свого боку директор будинку-інтернату ставить собі за заслугу покращення стану приміщень дитбудинку, ремонт завдяки допомозі спонсорів двох автомобілів, наведення загального ладу на вході до дитбудинку та в господарських приміщеннях. Під час зустрічі з ним 18 червня Геннадій Феденко значну увагу приділив зовнішньому боку справи. Так, видно, що змуровано чимало, і все до ладу.

Під час розмови про стосунки в колективі і з дітьми, фінансові справи директор наполягав, що нещадно бореться з корупцією своїх попередників. Вказував на те, що чи не кожен з його рядових підлеглих тим чи іншим боком причетний до якихось неморальних дій. Але одразу й спіймався на гарячому вчинку… Запевнив без тіні сумніву, що під час страйку 14 червня, коли його й зі свічкою не могли знайти ні працівники, ні заступник та головбух, і навіть телефоном, наполегливо трудився:

- Того дня я увесь час перебував у дитбудинку, на робочому місці. Ніхто до мене не телефонував.

Директору був показаний телефон журналіста, який зафіксував пропущений виклик на його номер. Геннадій Феденко нічого не зміг заперечити… До цього сумного ряду облуди можна додати і запевнення, що «ніяких кримінальних проваджень проти мене не відкривали». Верхньодніпровська прокуратура повідомила, що відкривали, аж три! Не витримує критики і ситуація зі звільненими працівниками – директор каже, що за півтора роки його діяльності із дитбудинку пішли лише чотири співробітники, останні стверджують, що таких біля двох десятків. Принаймні прізвища та розповіді восьми з них фігурують в матеріалах нашого часопису!

Особливу тривогу викликає не лише висновок адвоката звільнених працівників В'ячеслава Позднякова про системні порушення Кодексу законів про працю України в дитбудинку, а реакція на це директора. Він не вважає за потрібне виплачувати за рішеннями трьох судів поновленим працівникам 80 тисяч гривень за час вимушеного прогулу. Ще й сподівається, що касація виявиться гуманною не до найманого працівника, а до роботодавця! Перепрошую, будь-який адвокат зі стажем знає, що директору трудовий спір з працівником до суду краще не доводити, бо шанси виграти його в дирекції надто мізерні! До того ж віднедавна безмежне конституційне право на оскарження судових рішень в суді суттєво обмежене введенням поняття «малозначна справа», сьогодні це біля 170 тисяч гривень. Отже, наміри дирекції дитбудинку «повоювати» ще й у касації мають всі шанси бути не задоволеними. При цьому сума невиплачених за рішенням суду коштів автоматично збільшується за кожний робочий день затримки, кожному працівнику! Якщо Геннадій Феденко й надалі так «берегтиме» народні гроші, то невдовзі не лише дитбудинок, а й Дніпропетровська облрада може піти попідтинню з торбою.

Ще одна страшна ланка в цьому величезному, недолугому ланцюгу неправди, про яку йшлося в попередньому номері – крадіжка в дітей усіх продуктів, що зафіксувала перевірка головного управління Держспоживслужби у Дніпропетровській області 5 березня ц. р. Геннадій Феденко прокоментував це, як проблеми постачальної організації. Дитбудинок до того, мовляв, не має стосунку. Чому ж і сьогодні вихованці скаржаться, що їсти на кухні нічого? Чимало з них туди навіть не ходять, а намагаються заробити на прожиток працею по людях… Більше розповідає колишня медсестра дитбудинку Антоніна Черненко:

- Десь рік тому почала вказувати Геннадію Феденку на порушення законодавства. Наприклад, людині дають премії, а та має певні негаразди в роботі. Директор визвірився: «Іди звідси!» Агресивність, упередженість, брехня, схильність до зведення наклепів, та ще й за допомогою вихованців – оце вам психологічний портрет нашого керівника… Він не спроможний відрізнити в цій непростій роботі головне від другорядного, увесь час ховається за наступальним «тут одні злодії!» Дивлюся, страви шеф-кухар готує без технологічної карти, перевірити вміст неможливо. Натякнули - туди ходити не варто! Напередодні минулого нового року помічаю, що в овочевому рагу на обід немає «курячого стегна вагою 50 грамів». Кажу директору, чую:

- Веди себе гідно! Перевіряй!

- Так мені ж ключ ніхто не залишає!

- А це треба заслужити…

Після перевірки Держспоживслужби і встановлення фактів обкрадання дітей почали мене «пресувати». Представниця ТОВ «Дніпропродсервіс», яке постачає продукти, погрожувала, що організує мені лікування в психлікарні, і т. п. «Ти на нас тавро крадіїв поставила, а ми ж чесні!» Довелося звільнитися. Схема розкрадання не змінилася і сьогодні – на кухню надходить лише частина необхідного. Наприклад, не 22 кг м'яса на 160 чоловік, а тільки сім, тож підопічним в тарілку попадає дуже мало, діти голодні. А директор розпорядився перевіряти усіх з кухні на прохідній. І обмацують, шукають злодіїв… Гуманітарку зазвичай «потрошать» в кабінеті заступника директора, потім його дружина із заступницею пруть торби в автомобіль. Гарні цукерки відбирають, а дітям дають маленькі «панахидки» з кількох звичайних цукерок…

Кажуть, на базарі «тримай злодія!» найгучніше волає сам злодій. Чи не той самісінький це випадок? Геннадій Феденко запевняє, що «не взяв з інтернату жодної копійки», а коментувати рішення верхньодніпровських колег про необхідність широкої перевірки закладу відмовився. Комісія з Дніпра, що перевіряє директорську фінансово-господарську діяльність, ще не оприлюднила своїх висновків. Не встановлена також схема розкрадання дитячих продуктів по дорозі до кухні, чи дійсно наближені до директора працівники безпідставно отримували премії і т. п.

Досі про колективний спір не висловилася профспілкова організація інтернату. А вона більшістю голосів, або з допомогою виборного органу згідно зі ст. 247 КЗпП «ухвалює рішення про вимогу до власника або уповноваженого ним органу розірвати контракт з керівником підприємства, якщо він порушує законодавство про працю, не виконує зобов'язань за колективним договором». Рішення про звільнення директора може ухвалити і комісія по трудових спорах, яка створюється на підставі статей 221 – 230 КЗпП загальними зборами працівників. В липні контракт директора з обласною радою закінчується, далі можна лише виконувати обов'язки через наявні скарги. Геннадій Феденко каже, що за посадове крісло не тримається, але йому повинні доказати, що він порушує закон.

Хто, коли і як це зробить, достеменно невідомо. До речі, вісник «Дніпроград» назвав 22 червня директора «безгрішним борцем з корупцією в інтернаті», а попередню публікацію «Фермера Придніпров'я» про дитбудинок № 2 «фейками». Певно ж, можна було б залишити цю нісенітницю без уваги. Але очі голодних, побитих верхньодніпровських дітей, в яких свавільно забране навіть право скористатися власними пенсійними чи зарплатними картками, сльози і стогін працівників спеціалізованого закладу не дають такого права. Тому редакція «Фермера Придніпров'я» направить лист «Дніпрограду» з вимогою спростувати недостовірну інформацію. У разі ж відмови їй доведеться відповідати за наклеп у суді.

Тож доля і спокій дітей спеціалізованого дитбудинку, комунального закладу Дніпропетровської облради, харчування і безпека залишаються в руках її депутатів. Учора комісія департаменту соцзахисту Дніпропетровської ОДА, у складі якої працює депутат обласної ради Анатолій Гайворонський, продовжила свою роботу в інтернаті.

Григорій ДАВИДЕНКО.

Напрями будівництва об'їзної автодороги Н – 31 Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Решетилівка, мова про які неодноразово йшла на сторінках «Фермера Придніпров'я», розглянула постійна комісія Дніпропетровської обласної ради з питань екології та енергозбереження 21 червня. Сьогодні гігантська новобудова, прокладена заплавою Дніпра всупереч визначеному під таку важливу державну справу екологічною комісією Петриківської райради прямому Брильовому, або Чумацькому шляху, доповзла із закрутами до Іванівки Петриківського району. Далі бульдозерну ходу, за висловом відомого приорільського краєзнавця Анатолія Білоконя «злочину планетарного масштабу», – саме так, сподіватимемося, його і буде кваліфіковано в майбутньому за безводні тепер Чари-Комиші, де любив полювати Олесь Гончар, закотковані в асфальт Велике, Покасі, Покасики, Куряче й інші озера поблизу Лобойківки і Петриківки, розтріскані спекою сірі «блюдця» боліт довкола «дороги смерті» в Балівці і т. п. - перепинив «Закон про оцінку впливу на довкілля». Відтепер «добро» на заплановане будівництво 55, 3 кілометра автотраси в Петриківському та Царичанському районах має дати громадськість.

ОБ'ЇЗНА – врахувати альтернативні проекти!

Рішення

НАПРЯМИ будівництва об'їзної автодороги Н – 31 Дніпро – Царичанка – Кобеляки – Решетилівка, мова про які неодноразово йшла на сторінках «Фермера Придніпров'я», розглянула постійна комісія Дніпропетровської обласної ради з питань екології та енергозбереження 21 червня. Сьогодні гігантська новобудова, прокладена заплавою Дніпра всупереч визначеному під таку важливу державну справу екологічною комісією Петриківської райради прямому Брильовому, або Чумацькому шляху, доповзла із закрутами до Іванівки Петриківського району. Далі бульдозерну ходу, за висловом відомого приорільського краєзнавця Анатолія Білоконя «злочину планетарного масштабу», – саме так, сподіватимемося, його і буде кваліфіковано в майбутньому за безводні тепер Чари-Комиші, де любив полювати Олесь Гончар, закотковані в асфальт Велике, Покасі, Покасики, Куряче й інші озера поблизу Лобойківки і Петриківки, розтріскані спекою сірі «блюдця» боліт довкола «дороги смерті» в Балівці і т. п. - перепинив «Закон про оцінку впливу на довкілля». Відтепер «добро» на заплановане будівництво 55, 3 кілометра автотраси в Петриківському та Царичанському районах має дати громадськість.

Участь в роботі постійної комісії взяли представники Служби автодоріг у Дніпропетровській області, проектного інституту «Дніпродіпродор» та робочої групи кількох громадських організацій Січеславщини за альтернативні варіанти об'їздної дороги. Голова комісії Анатолій Івахно ознайомив присутніх із ситуацією щодо створення національного природного парку «Орільський»:

- Землі заповідного фонду Юр'ївського та Царичанського районів, які входять в Національний природний парк «Орільський», рішеннями обласної ради минулого року вже визначені. Департамент екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА готує документи парку по Петриківському, Магдалинівському та Новомосковському районах для затвердження сесією облради. А зараз надаю слово учасникам засідання для оприлюднення своєї позиції щодо нової автодороги.

Варто зауважити, що дебати про майбутню об'їзну були доволі гарячими. Заступник голови Служби автодоріг Сергій Кочан повідомив:

- Напрямок об'їзної автодороги Н – 31 в обхід Балівки, Лобойківки, Петриківки, Могилева і Царичанки з півдня обирався ще у перехідний період між Радянським Союзом і Україною. Чому зупинилися на такому варіанті, не знаю, відтоді кілька разів змінилося керівництво Служби. В 2013 році оформлений висновок комісії про можливість проходження автодороги в Царичанському районі південним напрямком, він затверджений тодішнім головою місцевої райдержадміністрації. Під цей варіант траси в Царичанському районі при паюванні колгоспних земель зарезервована смуга території шириною 65 метрів. За нашою заявою про намір проводити на ній плановану діяльність – будівництво автодороги - Мінекології України в квітні розпочало процес оцінки її впливу на довкілля, в рамках якого будуть проводитися громадські обговорення.

Аргументи «проти» озвучених намірів були доволі різноманітними. Особливо фахові з правової точки зору надала голова ГО «Шульгівська громада» Вікторія Льовкіна:

- Дорога будується по наших територіях без будь-яких рішень місцевих органів влади, громадських слухань. Сьогодні рішення райдержадміністрації для земель об'єднаних територіальних громад вже нічого не значить. На цих територіях не пустеля – там землі резерву природно-заповідного фонду, який у нашій області є найменшим в Україні! Це землі національного природного парку, треба добре думати, як виконати закони України про збереження рослин і тварин Червоної книги. Найкраще піти іншим, менш шкідливим маршрутом, по діючих шляхах. Служба автодоріг має врахувати наші пропозиції і зауваження.

На засіданні були спроби показати, що Служба «запропонувала два варіанти траси для вибору», що «є дороги, що пролягають і через національні парки». Та заступник голови Царичанської РГО «Комітет порятунку Орелі» Олександр Вишняк емоційно спростував їх:

- Будувати дорогу серцем національного парку, його найширшою смугою – такого ніде в світі немає! А запропонована Службою «Технічна альтернатива 2» щодо розширення діючої автодороги в Лобойківці, Петриківці, Могилеві, Китайгороді, Царичанці та Ляшківці до 4-х смуг є видимою облудою - потрібно знести біля тисячі житлових будинків! Ми ж пропонуємо автотрасу між Іванівкою і Гречаним через Старий тік вивести на діючу автодорогу між Петриківкою і Могилевом, при цьому жодне людське житло не постраждає. Далі перед Могилевом піти вправо автотрасою Дніпро-Донбасу, потім повернути ліворуч діючою автодорогою на Яризівку. Далі вийти старою Білицькою дорогою до межі з Полтавською областю. При цьому протяжність об'їзної не збільшиться, зате буде використано біля 34 кілометрів діючих автодоріг. Можна і вийти з Іванівки напряму на автодорогу Кам'янське – Орлик – Кобеляки, цей шлях дещо довший, зате відсоток використання діючих доріг іще вищий. От з цих двох варіантів і мусить вибирати громадськість, щоб зберегти приблизно 17 кілометрів НПП «Орільський» від Протовчів до заповідного урочища Калитва від плюндрування та будівництва «стіни» в ґрунті з радіоактивного шлаку, зберегти саму гору від плюндрування та будівництва «стіни» завдовжки 51 км з радіоактивного шлаку. В обох цих варіантах залишаться незайманими біля 160 гектарів приорільських озер і боліт, Журівського лісу, набагато менше «ляже» під асфальт і фермерської ріллі.

По-селянськи мудрим і розсудливим був і виступ голови зборів Могилівської громади, депутата Могилівської ОТГ Юрія Тимошенка:

- Оця дорога нам – як пальцем попали в небо… Ну не може така серйозна державна траса будуватися навмання! Ми спеціально публічно обговорили це питання на зборах громадськості нашої ОТГ. Із 40 присутніх жодна людина не підтримала цей напрямок південніше Могилева по заповідних землях («Могилів проти «дороги смерті», «ФП» 3 травня 2018 р. - прим. авт.). Навіщо загортати в асфальт луки, озера і ліси, понижувати рівень грунтових вод, коли можна обійти Могилів автодорогами або з півночі, або Орлицькою трасою? Та це ж дешевше і швидше буде, врешті-решт!

До слова, члени постійної комісії неодноразово просили назвати для порівняння довжину в кілометрах і вартість в гривнях того чи іншого варіанту траси. І не йняли віри, що громадськість пропонує суттєво менш затратні варіанти! Та Служба автодоріг не змогла оприлюднити навіть грошовий еквівалент основного варіанту будівництва автодороги – ніхто до цього не робив таких розрахунків. Просто уряд дає на частину дороги гроші, скільки може, а будівничі ладнають трасу, скільки вийде…

Вочевидь, такий «підхід» в ринкові часи є абсолютно нераціональним. Ще член комісії Ігор Циркін засумнівався, що «люди просто так можуть захищати якесь болото. Нащо воно їм? Певно ж, за цим щось стоїть». Першою висловила протест лідер «зелених» Петриківщини Вікторія Льовкіна:

- Захищаю болота, озера і ліси для всіх нас просто так. Щоб ми в своїх селах мали питну воду на верхніх горизонтах, а не лише на глибинних. Це роблю для виживання власної родини і української людності.

Протестували і чотири інші представники робочої групи за альтернативні варіанти об'їзної. А голова Громадської екологічної ради, депутат облради Олексій Ангурець фахово пояснив колегам, наскільки важливим у природі є навіть одне-однісіньке болото:

- Водно-болотні угіддя є цінним природним комплексом України, яка ратифікувала у 1971 році Рамсарську конвенцію зі збереження водно-болотних угідь. Вони мають високу акумулюючу здатність, виконують важливу сполучну функцію між суходолом і водними типами екосистем, є природними резервуарами і фільтрами очищення води, це місця перебування двох третин рослин і тварин Землі, місця гніздування і відпочинку птахів. Дуже правильно, що ми розглядаємо питання про варіанти об'їзної, важливо не допустити погіршення гідрологічного режиму при прокладенні другої частини траси, дотримуватись Бернської конвенції про захист дикої флори і фауни, ратифікованої Україною. Аномальну спеку в Україні підсилює підстилаюча поверхня – чим менше буде асфальту на лоні Землі, тим краще. Підтримую пропозицію врахувати альтернативні варіанти об'їзної при підготовці її оцінки впливу на довкілля.

Певну стурбованість ситуацією висловив і голова департаменту екології та природних ресурсів Дніпропетровської ОДА Руслан Стрілець:

- Об'їзна дорога Н–31, що бере початок з міста Дніпро, збудована абсолютно безладно прямо по болотах, просто жах якийсь – одні суцільні повороти… Не знаю, хто це проектував, але така робота сьогодні є неприйнятною. Працюємо над мінімізацією наслідків будівництва об'їзної, передали карти із землями НПП «Орільський» в Царичанському районі Службі автодоріг.

Після приблизно годинного обговорення теми члени комісії одностайно проголосували за пропозицію головуючого Анатолія Івахна:

- підтримати вимоги членів робочої групи за альтернативні варіанти об'їзної дороги Н – 31;

- направити звернення до Мінекології України про необхідність комплексної оцінки впливу на довкілля основного та альтернативних варіантів об'їзної дороги.

Залишається додати, що без великої фізичної карти із зображенням природних угідь і населених пунктів, діючих автодоріг і основного та двох альтернатиних варіантів об'їзної депутатам під час засідання було доволі непросто порівняти і оцінити їх. Сподіватимемося, що при проведенні громадських слухань Служба автодоріг підготує таку карту разом із економічним розрахунком кожного варіанту та визначенням його шкоди для довкілля. З датами проведення громадських слухань в названих населених пунктах, як запевняє Дніпропетровська ОДА, можна ознайомитися на офіційному сайті Мінприроди. А три тижні тому Громадська рада при облдержадміністрації провела засідання, на якому обрано робочу групу з головою Віктором Каракуцею для якнайшвидчого створення національного природного парку «Орільський».

Григорій ДАВИДЕНКО.

На знімку: депутат обласної ради Олексій Ангурець (у центрі) уважно слухає аргументи заступника голови Служби автодоріг Сергія Кочана (зліва).

Частина заповідного урочища «Гора Калитва» може бути знищена «дорогою смерті».

Фото автора.

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Продовження. Початок - стор. 1

ІСТОРІЯ ТУТ ТАКА: ще у лютому цього року місцева громадська організація «Товариство охорони природи та захисту прав людини» закликала мешканців тутешніх сіл «негайно припинити вирубування лісопосадок у наших полях». Але це виявився заклик мов волаючих у пустелі – ніхто його не почув. Більше того, добрячих уже останніх років десять-п'ятнадцять громадськість б'є на сполох, що «ще трохи, і район ризикує лишиться без звичних лінійних лісових насаджень, якими вздовж і впоперек помережені наші степи». Від тих пір, власне, як безбожно почали зростати ціни на природний газ та й вугілля також, й опалення індивідуальних житлових помешкань обходиться все дорожче й дорожче, для більшості населення й непосильно дорого, «альтернативним видом палива» стали насамперед полезахисні лісові насадження. Сокири загупали по

НЕЗАХИЩЕНІ ЗАХИСНІ РЕДУТИ СТЕПУ

степах одна поперед одної, загуркотіли навперейми їм бензопили – тільки тріски летять і тирса сиплеться. Серед потерпілих переважають селяни похилого віку, часто одинокі і безпомічні, то виник по суті дровозаготівельний, якщо так можна сказати, бізнес. Виникли «бригади», які, в тому числі й під прикриттям «санітарних чисток», вирубують посадки з краю в край, аж поля гудуть. Є попит – будь-ласка, вам і пропозиція: дві-три тисячі гривень за куб деревини. І триває ця вакханалія не перший рік, а роки уже. Дуби та акації як найбільш «теплогенеруючі» у котлах на твердому паливі вирубані практично повсюдно до останніх там і тут дерев. Якщо сьогодні десь польові лісові смуги «хоч і світяться уже наскрізь, але не зникли ще зовсім» - це можна вважати, що «їх спіткала поки що не найстрашніша доля».

От Микола Костюченко і написав у своєму Слові до земляків «колишніх, сущих і прийдешніх», що «громадськість району порушує важливе питання, яке нікого не повинне залишати байдужим, і це відрадно, але чому керманичі Покровщини з року в рік відмовчуються – і районна рада, і держадміністрація, і правоохоронні органи»? І далі Микола Іларіонович резонно зауважує, що «не зайвим було би їм проїхатися посадками та подивитися на пеньки й обрубки, купи трісок і хмизу – адже там справжня катастрофа, загроза неминучих бід в майбутньому». І звинувачує, зауважимо, Костюченко районне керівництво не взагалі і не в тому навіть, що не знешкоджує варварське винищення польових лісових смуг на ввіреній йому території – хоч останнє, звичайно, теж не красить «місцевих державотворців». Ні, Микола Іларіонович перш за все обурюється: кому, мовляв, «як не очільникам району порушувати проблему перед владою і області, і усієї держави, перед тією ж Верховною Радою». Отут Костюченко і дозволив собі єхидно зауважити, що турбуватися зараз лише про збереження популяції кажанів – при всій актуальності такої ініціативи - це однак ознака державної недолугості. Оскільки є «загрози куди страшніших втрат». І нагадав про те, скажімо, що «від самого початку аграрно-земельної реформи у нас то фатально забули про полезахисні лісосмуги і до цих пір не можуть згадати на вседержавному законодавчому рівні, а і в цьому завдання та місія органів державної влади на місцях». Все ж дійсно йде до того, що від посадок і згадок скоро не залишиться.

КОМУ-КОМУ, тільки ж не селянам розповідати, що захисні лісові смуги в українських степах свого часу з'явилися з практичною метою захисту посівів сільськогосподарських культур від посух, пилових бур і суховіїв, а також ґрунтів від вітрової і водної ерозій та, навпаки, для збереження у них вологи. Мало хто знає, що ініціатором полезахисного лісорозведення був ще один з соратників гетьмана Івана Мазепи і водночас внук гетьмана Данила Апостола поміщик Миргородського повіту Полтавської губернії Василь Ломиковський. В одному з наукових трактатів ми прочитали наступне: «На одержаній у своє володіння виснаженій і запущеній землі Ломиковський з 1809 по 1837 роки створив нове «деревопільне», як він сам його визначив, господарство. Всюди, де тільки можна було, Василь Якович висаджував дерева як суцільними ділянками, так і рядами та групами по межах полів. Чим вищими вони підростали, тим більше на кращий змінювався між ними мікроклімат. Коли зовсім виросли, на полях маєтку навіть у посушливі роки Ломиковський збирав багаті урожаї».

Так що уже після нього і з використанням його практики і досвіду у 1840-ві роки за участю відомого у ті часи ґрунтознавця Василя Докучаєва почалися масштабні дослідження з захисного лісорозведення. І не десь, а саме у наших місцях виникли і перші рукотворні для цього ліси. Це Велико-Анадольський, який нині в Донецькій області у приазовських степах і, уявіть собі, Дібрівський, що тепер якраз в межах Покровського району на Дніпропетровщині, навколо якого й розташовувалися господарства, у яких свого часу працював Микола Костюченко. Так що він прекрасно знає і розуміє, що сьогодні доводиться з усіх сил дійсно рятувати від тотального уже по суті винищення.

І наполягає передусім, що полезахисні лісосмуги у тому вигляді, у якому знайомі вони усім нам – це за будь-яких технологій обробки ґрунтів і догляду за посівами одна з вирішальних і невід'ємних складових надійного й успішного землеробства. Не випадково, зрештою, що якраз разом з колективізацією у колишньому Радянському Союзі широко й розгорнули насадження лінійних лісосмуг поміж полями, які розорювалися суцільними масивами. Ці смуги мали взяти під свій захист площі як правило від 20 до 30 гектарів. А ще вони створювалися неширокими і, якщо так можна сказати, прозорими – без надмірної гущавини і чагарників по низу. Такими вони, мов гребінці, у зимові заметілі не переметами, а рівномірними «косами» затримували й розсівали по полях сніг. І ще до минулої Вітчизняної війни в межах України насадили не менше, ніж 900 тисяч гектарів цих не просто полезахисних, а й ПИЛОзахисних, як уточнювали, до речі, лісових смуг. Чому отаке «уточнення» виникло, що ще й від пилюги рятували посадки? Та тому, що таке явище, як нищівні пилові бурі, принаймні у позаминулому та першій половині минулого століття регулярно нашим степам завдавали нищівних втрат. За даними тодішніх хронік, пилові пелени і хмари часом піднімали і зносили з полів не менше і 60 тисяч тонн поверхневої землі. Видували по суті унікальний чорнозем. А 60 тисяч тонн – це 600 сучасних залізничних вагонів – уявляєте? То там, де заявлялися смуги лісових насаджень, інтенсивність таких буранів чи бодай вітрів явно ставала меншою. Також почали сповільнюватися, скорочуватися і деградаційні явища у вигляді змивання родючого шару талими водами, зливами і дощами. Степи ж не такі рівні, як столи, та й земля, як відомо, кругла – посадки ставали на перешкоді і бурхливим потокам та струмкам схилами перш за все там, де люди вирощували свої урожаї.

Хоч основні лісопосадки, які дожили в українських степах до наших днів, з'явилися уже після тієї ж Вітчизняної війни. У 1950-ті й 60-ті роки колгоспники – передусім жінки-колгоспниці, чоловіків мало вернулося з фронту – висадили майже півтора мільйона гектарів захисних лісових смуг. То був титанічний труд селян, який вартував затрат і зусиль. Якби не посадки, в останні 30 – 40 років минулого століття за оцінками експертів хлібороби України отримували б мало не на третину нижчі урожаї, ніж насправді вони отримували. Та зараз більше доводиться на тому наголошувати, що поки існували колгоспи і радгоспи, доти з лісосмугами й було все гаразд. Господарства доглядали за ними, чистили й проріджували, оберігали, до речі, і від шкідників та гризунів, якщо треба було цим займатися, підсаджували нові дерева замість «вибулих» і тому подібне. Лісопосадки мали дбайливих господарів – ось той ключовий фактор, навколо якого і варто нам далі говорити.

Бо що сталося, коли так звана аграрно-земельна реформа під проводом Леоніда Кучми розігнала колгоспи і розпаювала землі? Ділянки і площі, зайняті полезахисними посадками, з розпаювання випали. Що цілком логічно і ніби зрозуміло, хоч від пояснення «Кому ж вони потрібні були!?» віє байдужістю. І недалекоглядністю теж, до речі. Бо й далі з лісосмугами такого накрутили, таку плутанину затіяли, що було видно, як на долоні – ніхто не збирався перебирати на себе чи передавати комусь турботу про них. Не до посадок було, коли не давала спокою сверблячка з розподілом земель та її оренди «ефективними новими господарями». Першим, звісно, прийняли Земельний кодекс України. То він полезахисні лісові насадження вилучив зі складу земель лісового фонду і відніс їх (ви тільки вчитайтеся!) до «несільськогосподарських угідь земель сільськогосподарського призначення». І щоб, мабуть, довго голову не ламати, уточнив, що вони належать до земель запасу і резерву сільських та селищних рад. Таким чином вийшло, що степові лісові посадки зарахували у комунальну власність. Єдине забули: при сільських і селищних радах створити на місцях господарські служби і підрозділи, які б мали здійснювати належний догляд за насадженнями. Більше того, а далі, як відомо, комусь над усе дуже забагалося «керувати земельними процесами» - і сільським та селищним радам лишили права розпоряджатися землями тільки у межах своїх населених пунктів. Все, що поза ними – не їхнього, даруйте, розуму діло. Так кому перейматися оберіганням посадок?

Проходить якийсь час, приймається і Лісовий кодекс. Він ніби вніс ясність – знайшов нарешті посадкам господаря. Захисні смуги, котрі площею більше 10 соток – а це значить, що практично всі, - законотворці вирішили закріпити як землі… лісового державного фонду. Ура! Можна капелюхи від радості уверх підкидати? Так то воно так, та не зовсім і так: від тих і до цих пір лісництвам та лісовим господарствам і органами їх управління так і не виділяються кошти та технічні засоби і не передбачаються штатними розкладами працівники, які б і перебрали під свою пильну опіку догляд за лінійними лісовими насадженнями у степах. Зате тепер ще одна дурниця виходить: є великі аграрні товариства чи фірми, та навіть і фермерські господарства, котрі не заперечують здійснювати догляд посадок на землях, які орендують. Але щоб проводити їм у них будь-які роботи, спершу необхідно отримати дозвіл – так званий лісорубний квиток. Ясна річ, квиток, видавати який наділені повноваженнями лише підприємства лісового господарства. Правда, після ретельного обстеження лісосмуг і видачі «наряду», які саме та в яких розмірах роботи можна у них проводити. Одначе, як неважко здогадатися, подібними обстеженнями лісгоспи не займаються і займатися не збираються. Бо не мають, повторюємо, за що цим займатися. Хто буде, коротше, займатися, а хто оплачувати?

От і маємо те, що маємо. А, може, уже майже нічого не маємо? Останній раз інвентаризація польових лісових насаджень в Україні здійснена була ще у 1996 році. Ситуація з цим ділом як з переписом населення: якщо ми зараз достеменно не знаємо, скільки нас залишилося, то чи треба питати і знати, скільки лісосмуг у експлуатаційно-робочому стані маємо ще? Тому, як на нас, ветеран Микола Костюченко як у воду дивиться: перш ніж рятувати кажанів, верховній владі України необхідно спершу рятувати своїх людей і свої рукотворні полезахисні лісосмуги. Бо все це дуже взаємопов'язане – одне з другого випливає, одне від другого залежне та одне без іншого й не може існувати.

БО ЧИ ЗНАЄТЕ ви, що уже сьогодні Україна кожного року втрачає від 10 до 12 мільйонів тонн зерна через ерозію та деградацію земель продовольчого призначення і катастрофічне зменшення у них гумусу? Це з одного боку. А з другого - мінімум десять тисяч гектарів родючих земель щороку в Україні тільки через нищення на них родючих шарів доводиться виводити з обробітку. І це тоді, коли у нас зіпсовані й еродовані площі сумарно уже сягнули вісімнадцяти з половиною мільйонів гектар. Нарешті так зване ризиковане землеробство у нас не менше, ніж на четверть «приростає» або посухами і суховіями, або й вивітрюванням гумусу та різних інших поживних речовин. І вже як остаточна сумка крапка у цій реальності – загалом лісові масиви в Україні займають 17% її території. При середньосвітовому 31 проценті і середньоєвропейських 33-х. Власне, на кожного жителя європейського континенту припадає наразі 1.3 га лісів, а на кожного українця лише 20 соток. Тому нищення – а ще й, не секрет, захаращення сміттям, в тому числі і згубним та токсичним – полезахисних смуг можна трактувати як рубання сучків, на яких і ми всі з вами сидимо і аграрне виробництво від яких залежне. Поїдьте біля будь-якого села нині у посадки – багато з них нагадують сміттєзбірники, а то й звалища купами смердючих нечистот.

Тим часом існує і Водний кодекс в Україні, так він зараховує рукотворні степові насадження до лісомеліоративних. Отож ніби як не забувся про них. Однак чи допомагає це посадкам рятуватися від повсюдних масових вирубок? Ніскільки! Кожного року ближче до осені по селах спостерігається бум заготівлі в зиму. Їдуть велосипедами і мотоциклами, автомашинами і чим попало, тягнуть візки і цілі гарби, запрягають в них корів навіть. Це вже не кажучи про стихійні бригади посадкорубів, які потім продають «ліс з доставкою до двору». А загальне зневажливе ставлення до того, що своїми трудами висаджували покоління колишніх колгоспників, породило ще одне згубне для лісосмуг явище: спалювання стерні та інших пожнивних решток прямо на полях, коли вогонь потрапляє і поміж дерев і вони підгорають, а нерідко й згорають зовсім.

То справді, як написав у своєму посланні землякам Микола Костюченко, ніхто мов не бачить і бачити не бажає цього, по суті, хижацтва. І в першу чергу закривають очі місцеві органи влади та їх очільники. У випадку з Костюченком на його публічне звернення влада відреагувала. Правда, не вся – у районній газеті «Покровський край» опублікувало щось на зразок свого коментаря районне управління агропромислового розвитку. І хоч озаглавило його «Як урятувати лісосмуги?», одначе дуже схоже, що перш за все виступило для того, аби, як на амбразуру, кинутися грудьми і захистити райдержадміністрацію і райраду. Бо що вони, мовляв, можуть вдіяти, якщо «з початком розпаювання земель правовий статус лісосмуг залишається невизначеним. Як невідоме і їх підпорядкування. Фактично ці насадження зараз є нічийним майном, бо їх балансоутримувачі досі не названі». Втім, конкретно у Покровському районі, виявляється, «лісосмуги розташовані головним чином на землях державної власності та землях запасу, не наданих в оренду або чиєсь користування». А в таких випадках, коли хочете знати, ними мусять розпоряджатися… органи Держгеокадастру – див. ст. 122 Земельного кодексу. Та чи цим органам нині до посадок справа? У них інших клопотів по зав'язку: не лови гав, поки триває земельний, даруйте, базар? А хто в нас відповідає за базар? Та ніхто ж, звісна річ. Більше того, а чимало польових лісових смуг залишилися там, де землі в розпорядженні дрібних фермерів, одноосібників і так далі. Де на одному полі два, три, десять і навіть більше власників паїв. То виходить, що у даному разі смуги ніби як у колективній власності, а такої теперішнє наше законодавство не передбачає. Дійсно і незрозумілість, і невизначеність, і плутанина. З кого питати? – немає. Хто крайній? – не знайти. Парадокс на парадоксі, коротше.

На місцевому рівні протиставити усьому цьому можна, на переконання районного у Покровському управління з питань АПК, хіба що «відповідальне і свідоме ставлення населення до збереження земель і лісових насаджень». Скільки можна гадити в криницю, з якої п'ємо? А ще райуправління закликало створювати у селах загони охоронців лісосмуг, а у степах пости, на яких би вони в «дровозаготівельну» пору несли свою вахту. І багато інших подібних заходів можна вживати, щоб зупинити нищення полезахисних лісонасаджень. Але в першу чергу необхідні рішучі кроки на державному законодавчому рівні – і крапка. Що не заперечував, зрештою, і Микола Костюченко, але наполягав: під лежачий камінь вода не тече, необхідні ініціативи й знизу. Досить чекати з голого степу хорошої погоди. Бо не діждетеся!

Можливі різні варіанти вирішення проблеми, причому і суто регіональні. Та головна позиція Миколи Іларіоновича така: оскільки лісопосадки належать до комплексу агротехнічних заходів, мета котрих вирощувати пристойні і сталі урожаї сільгоспкультур, а також здійснювати кліматорегулюючі, ґрунтозахисні та вологоохоронні функції, то порятунок у першу чергу у закріпленні лісових польових смуг за землекористувачами. Незважаючи, хазяйнують вони на своїх паях чи тих, котрі орендують. Як незважаючи й на те, які масштабами площі обробляють. А тут ось яка «собака» зарита: під тиском громадських формувань і таких небайдужих сільських людей, як Микола Костюченко у Покровському районі, науковці давно уже напрацювали законопроекти, котрі передбачають механізми передачі лісосмуг як у власність, так і в оренду, як у постійне, так і у тимчасове користування. Коли за будь-яких варіантів ще й не уникнути суворої відповідальності за належне утримання полезахисних лісових насаджень. От тільки профільне Міністерство аграрної політики і Кабмін загалом, Верховна Рада, правничі і природоохоронні органи ні кують, ні мелють. Або чом би не скористатися процесами децентралізації і раз та назавжди не передати врешті усі без винятків землі в розпорядження новітніх об'єднаних громад у межах їх територій? І навіть не з правом, а з обов'язком створювати власні служби збереження та відтворення родючості вітчизняних чорноземів! Бо нам уже тільки не вистачає ще втратити й плодючість своїх земель та заявити, що все, приїхали…

Микола Костюченко нагадав землякам, якої непоправної шкоди можуть завдати ґрунтам вітрові і повітряні стихійні природні явища. Бо він належить до тих, хто пережив катастрофічні, якщо хочете знати, пилові бурі, які спершу у 1960 році охопили десять областей України, а згодом у 1969 вісім. Загалом тоді загинуло близько 5-ти мільйонів гектарів посівів різних сільгоспкультур, а з полів здуло, підняло і винесло геть товщиною від 8 до 12 сантиметрів їхньої поверхні. Зрозуміло, що найбільш родючої, внаслідок чого шар, що лежав під верхнім знесеним, на значних площах втратив свою структуру і навіть на тривалий час здатність вбирати вологу. Невже ми хочемо чогось подібного чи й ще страшнішого?

Микола ЯСЕНЬ.

! Найкращий час для посадки дерева – двадцять років тому. А якщо не тоді, то зараз *Китайське прислів'я*

МАЛЕНЬКА МАШИНА
З ВЕЛИКИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ,
або Як не втрачати від 3 тис. грн. з га +

ЗАВДЯКИ ПОДРІБНЮВАЧУ СОЛОМИ У ВАЛКАХ УМС 170 ВІТЧИЗНЯНІ ГОСПОДАРСТВА ОТРИМУЮТЬ ЯКІСНУ ТА ПРОДУКТИВНУ ТЕХНІКУ (запатентовано)

ВИКОРИСТАННЯ різних моделей подрібнювачів для подрібнення соломи у валках не завжди виправдовувало себе, бо через конструктивні рішення ці знаряддя не давали потрібного результату. Однак після появи на ринку подрібнювачів УМС 170 вітчизняні аграрії змінили ставлення до цих машин – техніка довела власну потрібність та ефективність роботи у різних регіонах країни. За підсумками роботи подрібнювачів у 2011-2017 роках в усіх областях України керівники господарств повідомили, що з придбанням подрібнювачів УМС 170 відключають ці механізми у зернозбиральних комбайнах, бо подрібнення валків соломи різних сільськогосподарських культур вони тепер виконують саме подрібнювачами соломи у валках УМС 170, виходячи з таких міркувань:

1. Витрати палива при використанні подрібнювачів УМС 170 не перевищує, а в ряді випадків нижчі, ніж при роботі подрібнювачів комбайнів.

2. Відключивши подрібнювачі комбайнів, господарство збільшує їх денний виробіток. За різними даними, це від 15 до 25%, що за постійної недостачі комбайнів стає актуальним. Наприклад, у жнива замість 4 комбайнів з подрібнювачами матимете роботу 5 комбайнів – без них. Комбайни використовуються тільки на збиранні і обмолоті. А це, у свою чергу, скорочує строки **збирання і втрати врожаю (від 1.5%).**

3. Подрібнювачі розкидають подрібнену масу на ширину до 6,5 м, а за відгуками сільгоспвиробників, на це спроможні не всі комбайни. Отже, забезпечується рівномірний розподіл поживних решток на всій поверхні ґрунту.

4. Як свідчить практика, подрібнювач за добу (годину, день) може виконати роботу 2-4 комбайнів.

Так, за даними опитування, наробіток подрібнювачів за 10 годин денного часу становив до 50 га, за сезон – до 1500 га без відмов за гарантією.

Це означає, що зменшуються щорічні витрати на ремонт зернозбиральних комбайнів, подовжується термін їх служби.

АКТУАЛЬНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ ПІСЛЯЖНИВНИХ РЕШТОК

Віддаючи солому, або в гіршому випадку спалюючи її **господарство втрачає мінімум 3 000 грн на гектар.**

1.Так, за розрахунками вчених, повернення у ґрунт незернової частини врожаю рівноцінно внесенню 82 – 269 кг/га аміачної селітри, 56 – 205 кг/га суперфосфату, 75 – 343 кг/га хлористого калію, 2 кг чи літрів/га висококонцентрованих мікродобрив в залежності від культури.

Навіть за найнижчими цінами вартість цих добрив більше 3000 грн.

Про значущість повернення післяжнивних решток до грунту відомий вчений Ютас Лібіх зазначав: «Поверніть ґрунтові те, що ви в нього взяли, або не чекайте від нього у майбутньому стільки, скільки раніше.» Це один із законів землеробства – Закон повернення післяжнивних речовин до грунту!

ТАБЛИЦЯ. ТЕХНІЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОДРІБНЮВАЧА УМС 170	
Загальна ширина захвату, м	1,9
Робоча ширина захвату, м	1,7
Ширина валка, що подрібнюється, м	до 2,3
Оберти ВВП трактора, об./хв.	540
Оберти ротора, об./хв.	3000
Тип різальних органів	Система рівних ножів і протиножів у корпусі
Кількість ножів, шт.	64
Кількість протиножів, шт.	32
Довжина подрібненої маси, см	2-3
Ширина розкидання подрібненої маси, м	до 6,5
Робоча швидкість руху, км/год. по валку	до 10 і більше
Продуктивність за 1 год. основного часу, га по валку	до 6,0
Пропускна здатність, кг/с / т/год.	4,4/16-15/50
Повнота збирання, %	97,9
Потрібна потужність трактора, к. с.	50-75
Витрата палива, л/га	1,5-4,2
Вага, кг	450

2. Хімією проблему збереження і відновлення родючості ґрунтів не вирішити.

В умовах відсутності гною та інших органічних добрив солома залишається чи не єдиним джерелом органічної речовини і **гумусу**, запаси якого тільки за останні 25 років знизилися від 9.5 до 50%. У той же час одна тонна подрібненої і загорнутої у ґрунт соломи еквівалентна мінімум 3.2 тонн напівперепрілого гною. Навіть, якщо взяти врожайність 30 ц/га зернових, це мінімум **10 тонн органіки вартістю 5000 грн.** (при вартості гною 500 грн/т)

3. Ізогумусовий коефіцієнт для соломи пшениці становить 0.22 (кількість гумусу, отриманого з одиниці ваги соломи). З 5 тонн соломи утворюється 1100 кг. гумусу.

У складі соломи 40% вуглецю, присутність якого у ґрунті допомагає фіксувати 30-40 кг **атмосферного азоту** на гектарі.

4. Останнім часом гостро стоїть питання браку вологи у ґрунті, а саме завдяки подрібнювачам це питання вирішується. Заробивши подрібнену солому у грант, одержуємо мульчу. Тільки мульча припиняє втрату продуктивної вологи та ще й дозволяє накопичувати вологу з атмосферного повітря за рахунок конденсату, що в ній утворюється. Про це писав ще відомий вчений І. Овсінський, що надавав мульчі особливої ваги у землеробстві.

5. Мульча захищає від вітрової і водної ерозії, від яких Україна щороку втрачає тисячі гектарів ріллі.

6. Правильне використання соломи, як органічне добриво, **дає господарству додатково 5-6 ц/га зерна.**

Таким чином, використання післяжнивних решток є одним із незамінних агрозаходів на шляху до відновлення родючості ґрунтів і органічного землеробства.

ВАЖЛИВІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОДРІБНЮВАЧА УМС 170

«Всеїдний» – подрібнює солому ранніх зернових культур, післяжнивні рештки гороху, ріпаку, гречки, сої, льону, люпину, рису, сорго тощо. Працює по вологих валках, що дозволяє використовувати його цілодобово.

Працює на кам'янистих ґрунтах.

І насамкінець, дуже важливо. Шляхом простої трансформації УМС 170 перетворюється у подрібнювач решток кукурудзи, соняшнику, трави, бадилля, виноградної лози, гілок товщиною до 5 см з робочими органами у вигляді молотків або Y-подібних ножів.

Таким чином, покупець отримує дві повноцінні машини в одній: подрібнювач рослинних решток у валках (найкращу, аналогів якої нема на ринку), і подрібнювач решток кукурудзи, соняшнику і т. п.

Кореспондент: Що потрібно зробити, щоб гарантовано одержати подрібнювач УМС 170 до початку сезону збирання культур?

Ігор Брагін, директор МПП «Либідь»: Подрібнювачі УМС 170 виробляються з використанням імпортних комплектуючих (редуктори, робочі органи та інше). Замовлення, наприклад, на виготовлення редукторів для подрібнювачів приймаються за три місяці, плюс час на доставку та виробництво. Тож у сезон кількість наявних машин обмежена. Тому оформляти замовлення на них потрібно якомога раніше.

Дмитро ІВАНЕНКО.

Ексклюзивний постачальник МПП «Либідь»
Директор
Ігор Костянтинович Брагін.
(050) 301-49-85, (050) 307-53-97
(067) 545-62-83,
(050) 308-20-89,
(0542) 787-900(903)
www.selhozpostavka.com.ua

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується (ст. 43 Конституції України). Неповнолітні мають рівне з іншими громадянами право на працю. Неповнолітні, тобто особи, що не досягли вісімнадцяти років, у трудових правовідносинах прирівнюються у правах до повнолітніх. Разом з тим, в галузі охорони праці, робочого часу, відпусток та деяких інших умов праці неповнолітні користуються пільгами та гарантіями, встановленими законодавством України. Про це йдеться у матеріалі pl.dsp.gov.ua.
Відповідно до ст. 188 КЗпП не допускається прийняття на роботу осіб молодше шістнадцяти років. За згодою одного із батьків або особи, що його замінює, можуть, як виняток, прийматись на роботу особи, які досягли п'ятнадцяти років.

Праця неповнолітніх

Роз'яснення Державної служби України з питань праці

Для виконання легкої роботи, що не завдає шкоди здоров'ю і не порушує процесу навчання, у вільний від навчання час допускається прийняття на роботу учнів загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних і середніх спеціальних навчальних закладів, що досягли 14-річного віку за згодою одного з батьків або особи, що його замінює.

Згідно з ст. 24 КЗпП додержання письмової форми є обов'язковим при укладенні трудового договору з неповнолітнім.

Для працівників віком від 16 до 18 років встановлюється скорочена тривалість робочого часу – 36 годин на тиждень, для осіб віком від 15 до 16 років (учнів віком від 14 до 15 років, які працюють в період канікул) – 24 години на тиждень.

Тривалість робочого часу учнів, які працюють протягом навчального року у вільний від навчання час, не може перевищувати половини максимальної тривалості робочого часу для осіб відповідного віку.

Заробітна плата працівникам молодше вісімнадцяти років при скороченій тривалості щоденної роботи виплачується в такому ж розмірі, як працівникам відповідних категорій при повній тривалості щоденної роботи.

Роботодавець не має права застосовувати працю неповнолітніх на важких роботах та роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці; підземних роботах; роботах, що передбачають підіймання і переміщення речей, маса яких перевищує встановлені для неповнолітніх граничні норми; нічних, надурочних роботах і роботах у вихідні дні.

Забороняється призначати підлітків на роботи, які пов'язані виключно з підійманням, утриманням або переміщенням важких речей. До роботи, що потребує підіймання та переміщення важких речей, допускаються підлітки, які не мають медичних протипоказань, що засвідчено відповідним лікарським свідоцтвом. До тривалої роботи по підійманню та переміщенню важких речей підлітки до 15 років не допускаються. Робота підлітків з вантажами не повинна становити більше 1/3 робочого часу. Вага окремого вантажу та сумарна вага вантажу, який повинні підіймати та переміщувати підлітки, не повинна перевищувати затверджених граничних норм.

Роботодавець повинен забезпечити обов'язкове проходження працюючими у нього підлітками попереднього та наступних періодичних медичних оглядів.

Особи віком до 18 років мають право на щорічну основну відпусткутривалістю 31 календарний день у зручний для них час.

Щорічна основна відпустка неповнолітнім може надаватись також у перший рік роботи за їх заявою до настання шестимісячного строку безперервної роботи на даному підприємстві, в організації, установі.

Ненадання щорічної відпустки особам віком до 18 років протягом робочого року забороняється. Це означає, що заміна неповнолітнім всіх видів відпусток грошовою компенсацією не допускається.

Звільнення працівників молодше вісімнадцяти років з ініціативи власника або уповноваженого ним органу допускається, крім додержання загального порядку звільнення, тільки за згодою служби у справах дітей.

Користуйтеся консультацією: Чи потрібна згода батьків при засвідченні справжності підпису неповнолітньої особи на статуті юридичної особи?

Роботодавець зобов'язаний здійснювати працевлаштування неповнолітніх працівників у випадках їх звільнення:

– у разі виявленої невідповідності працівника займаній посаді або виконуваній роботі внаслідок недостатньої кваліфікації або стану здоров'я, які перешкоджають продовженню даної роботи;

– у разі поновлення на роботі працівника, який раніше виконував цю роботу;

– за умов зміни в організації виробництва і праці, в тому числі ліквідації або перепрофілювання підприємства, установи, організації, скорочення чисельності кадрів або штату працівників, банкрутства.

Якщо продовження роботи неповнолітнього працівника загрожує його здоров'ю або порушує його законні інтереси, батьки, усиновителі і піклувальник неповнолітнього, а також державні органи та службові особи, на яких покладено нагляд і контроль за додержанням законодавства про працю,мають право вимагати розірвання трудового договору з неповнолітнім.

Щодо особливостей працевлаштування неповнолітніх

Неповнолітні, тобто особи, що не досягли вісімнадцяти років, у трудових правовідносинах прирівнюються у правах до повнолітніх, а в галузі охорони праці, робочого часу, відпусток та деяких інших умов праці користуються пільгами, встановленими законодавством України (ст.187 КЗпП України), повідомляє pl.dsp.gov.ua.

Не допускається прийняття на роботу осіб молодше шістнадцяти років. За згодою одного із батьків або особи, що його замінює, можуть, як виняток, прийматись на роботу особи, які досягли п'ятнадцяти років. Для підготовки молоді до продуктивної праці допускається прийняття на роботу учнів загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних і середніх спеціальних навчальних закладів для виконання легкої роботи, що не завдає шкоди здоров'ю і не порушує процесу навчання, у вільний від навчання час по досягненні ними чотирнадцятирічного віку за згодою одного з батьків або особи, що його замінює (ст.188 КЗпП України).

При укладенні трудового договору з неповнолітнім обов'язковим є додержання письмової форми (ст. 24 КЗпП України).

При прийнятті на роботу неповнолітніх випробування з метою перевірки відповідності працівника роботі, яка йому доручається, не встановлюється (ст. 26 КЗпП України).

Забороняється застосування праці осіб молодше вісімнадцяти років на важких роботах і на роботах із шкідливими або небезпечними умовами праці, а також на підземних роботах. Забороняється також залучати осіб молодше вісімнадцяти років до підіймання і переміщення речей, маса яких перевищує встановлені для них граничні норми (ст. 190 КЗпП України).

Усі особи молодше вісімнадцяти років приймаються на роботу лише після попереднього медичного огляду і в подальшому, до досягнення 21 року, щороку підлягають обов'язковому медичному оглядові (ст. 191 КЗпП України).

Забороняється залучати працівників молодше вісімнадцяти років до нічних, надурочних робіт та робіт у вихідні дні (ст. 192 КЗпП України).

Для робітників віком до вісімнадцяти років норми виробітку встановлюються виходячи з норм виробітку для дорослих робітників пропорційно скороченому робочому часу для осіб, що не досягли вісімнадцяти років. Для молодих робітників, які поступають на підприємство, в організацію після закінчення загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних навчальних закладів, курсів, а також для тих, що пройшли навчання безпосередньо на виробництві, у передбачених законодавством випадках і розмірах та на визначені ним строки можуть затверджуватися знижені норми виробітку. Ці норми затверджуються власником або уповноваженим ним органом за погодженням з профспілковим комітетом (ст. 193 КЗпП України).

Згідно зі ст.51 КЗпП України для неповнолітніх встановлюється скорочена тривалість робочого часу. Так, для працівників віком від 16 до 18 років – 36 годин на тиждень, для осіб віком від 15 до 16 років (учнів віком від 14 до 15 років, які працюють у період канікул) – 24 години на тиждень. Тривалість робочого часу учнів, які працюють протягом навчального року у вільний від навчання час, не може перевищувати половини максимальної тривалості робочого часу, передбаченого законом, для осіб відповідного віку.

Відповідно до ст.194 КЗпП України заробітна плата працівникам молодше вісімнадцяти років при скороченій тривалості щоденної роботи виплачується в такому самому розмірі, як працівникам відповідних категорій при повній тривалості щоденної роботи. Праця працівників молодше вісімнадцяти років, допущених до відрядних робіт, оплачується за відрядними розцінками, встановленими для дорослих працівників, з доплатою за тарифною ставкою за час, на який тривалість їх щоденної роботи скорочується порівняно з тривалістю щоденної роботи дорослих працівників.

Зміни до Порядку компенсації роботодавцям частини фактичних витрат, пов'язаних із сплатою ЄСВ

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області повідомляє, що постановою Кабінету Міністрів України від 06.06.2018 № 459 (далі – Постанова № 459), яка набрала чинності 13.06.2018, внесено зміни до Порядку компенсації роботодавцям частини фактичних витрат, пов'язаних із сплатою єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (далі – Порядок).
Постановою № 459 Порядок приведено у відповідність до вимог Закону України від 03.10.2017 № 2148 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій».
Змінами передбачено, зокрема, передання повноважень щодо компенсування роботодавцям за рахунок коштів Державного бюджету України фактичних витрат у розмірі 50 відсотків суми нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування за працевлаштування на нове робоче місце особи від Пенсійного фонду України до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.
Постанову № 459 опубліковано в офіційному виданні «Урядовий кур'єр» від 13.06.2018 № 110.

При поповненні електронного рахунку у СЕА ПДВ необхідно правильно вказувати обов'язкові реквізити

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області звертає увагу платників ПДВ, що згідно з п. 4 Порядку електронного адміністрування податку на додану вартість, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 569 рахунок у системі електронного адміністрування ПДВ (далі – СЕА ПДВ) – рахунок, відкритий платнику ПДВ в Казначействі, на який таким платником перераховуються кошти у сумі, необхідній для досягнення розміру суми ПДВ, на яку платник ПДВ має право зареєструвати податкові накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних, а також у сумі, необхідній для сплати узгоджених податкових зобов'язань з податку.
При заповненні реквізитів отримувача у платіжних дорученнях у разі перерахування коштів з власного поточного рахунка на електронний рахунок у СЕА ПДВ:
у полі «Отримувач» зазначається найменування платника ПДВ;
у полі «Код» необхідно зазначити податковий номер платника ПДВ, за яким ведеться облік у контролюючих органах;
у полі «Банк отримувача» зазначається «Казначейство України (ел. адм. подат.)»;
у полі «Код банку» зазначається «899998»;
у полі «№ рахунка» необхідно зазначити номер рахунка, вказаний в електронному повідомленні або отриманий в Центрі обслуговування платників за основним місцем обліку.
Відповідно до п. 3.8 Постанови Правління Національного банку України від 21.01.2004 № 22 зі змінами реквізит «Призначення платежу» платіжного доручення заповнюється платником так, щоб надавати повну інформацію про платіж та документи, на підставі яких здійснюється перерахування коштів отримувачу. Повноту інформації визначає платник з урахуванням вимог законодавства України.
У разі перерахування коштів з власного поточного рахунка на електронний рахунок у СЕА ПДВ у полі № 4 друкується роз'яснювальна інформація про призначення платежу в довільній формі. Наприклад: «перераховано з власного поточного рахунка на електронний рахунок».

Податкова інформує

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Як обрізати плодові дерева влітку

Садівники-аматори переконані: обрізати плодові дерева треба тільки навесні. Але це всього лише данина історії і традиціям, що склалися. При формуванні молодих плодових дерев річна обрізка не тільки можлива, а й більш ефективна.

Прийом 1: засліплення бруньок

Якщо в якійсь частині крони є добре розвинена брунька, з неї обов'язково виростає гілка. Нерідко вона небажана, і ви розумієте, що з часом її доведеться вирізати. Тому таку нирку краще відразу засліпити (видалити садовим ножем). Вивільнені поживні речовини підуть на посилення росту інших, більш потрібних гілок. Застосовують прийом тільки на молодих рослинах. На дорослих деревах вискубати всі непотрібні бруньки просто нереально.

Прийом 2: пасинкування

Пасинкування - це виламування зайвих зелених пагонів на початку їх відростання. Прийом близький до проріджування. Пагони, які загущують крону, краще видалити на початку їх розвитку.

Річне обрізання часто застосовують як доповнення до весняного. Наприклад, якщо дерево підмерзло, і важко встановити межі загибелі гілок, обрізку краще перенести ближче до літа, коли повністю розпустяться бруньки і почнеться вегетативний ріст.

Прийом 3: пінцировка (прищіпка)

Щоб призупинити ріст пагонів у довжину, видаліть (прищипніть) їх верхівки (5-10 см). Пінцировка допомагає регулювати ріст скелетних гілок молодих дерев

- у сильно розвинутих гілок тимчасово припиняється ріст, що дає можливість відсталим гілкам наздогнати її, врівноважуючи тим самим розвиток крони. Ріст після пінцировки зазвичай припиняється на 10-15 днів. Після його відновлення пінцировку можна повторити. Прищіпку проводять секатором, ножицями, ножем або просто руками.

Прийом 4: виламування пагонів

Процедура полягає у видаленні з крони трав'янистих пагонів. Якщо основа паростка здревесніла, його краще вирізати на кільце секатором. Виламують ті пагони, які не потрібні для формування скелетних і напівскелетних гілок (у першу чергу конкуренти). Робити це потрібно, коли пагони досягнуть довжини 5-10 см. Рани, завдані дереву при виламуванні, швидко загоюються, зменшується можливість інфекцій. До речі, якщо ви згаяли час, і пагони вже здревесніли, річне виламування все одно дасть кращий результат, ніж подальша обрізка.

Також потрібно вирізати пагони, які утворюються після зниження крони. Якщо зниження було сильним, то таких пагонів утворюється дуже багато. Залишите їх - і вже до осені вони стануть схожі на щітку із сильних гілок.

Прийом 5: відхилення гілок

Цей прийом регулює ріст і плодоношення гілок. Садівники вже давно помітили: чим ближче положення гілки до горизонтальної, тим слабкіше її зростання і тим більше на ній закладається квіткових бруньок. Відгинати гілки можна в будь-який час, але найбільш ефективно - на початку здревеснення пагонів. Закріплюють гілки в горизонтальному або

На порі, на часі

пониклому положенні, підв'язуючи їх шпагатом до стовбура сусідної гілки або кілочка, вбитого в землю, або підвішуючи на них важки (наприклад, пляшки з водою). Коли гілка прийме стійке положення (приблизно через 4-5 місяців), шпагат знімають, оскільки він може врізатися в кору, і гілка або навіть все дерево загинуть.

Якщо ви ще сумніваєтеся в доцільності літньої обрізки, доктор сільськогосподарських наук Валерій Матвєєв представляє свої аргументи на користь процедури:

обрізка вишні, черешні, сливи, аличі відразу після збирання врожаю не викликає неминучого для весняної обрізки камедотечіння; до зими рани добре заростають;

обрізка допоможе легко позбутися від невеликих уражень гілок небезпечними хворобами (моніліоз, цитоспороз, чорний рак). А головне, не залишить збудників хвороб зимувати в саду і не дозволить їм почати свою шкідливу роботу ранньою весною.

Як бачите, річна обрізка - важлива і корисна процедура, якою не варто нехтувати, якщо ви хочете отримати в наступному році хороший урожай.

Секрети вирощування кавунів

Секретів з вирощування кавунів існує чимало, але серед них є найбільш «секретні»

КАВУН дуже добре росте на ділянках, на яких були висаджені такі попередні культури, як, конюшина та інші багаторічні трави. Пояснюється це наявністю після зростання цих рослин в грунті великого запасу корисних органічних речовин, а також відсутністю специфічних хвороб і шкідників в грунті, інформує Ukr.Media.

Кавун не любить надто високої вологості грунту і повітря. Якщо вологість знаходиться нижче норми, 45-60%, то рослина може серйозно захворіти, до того ж кількість зав'язей різко зменшується, що несприятливо позначається на загальній врожайності.

Якісний насіннєвий матеріал, придбаний в спеціалізованих точках продажу, а найкраще, в фірмовому магазині - запорука високого врожаю. Куплене ж на ринку, на вагу, невідомо якої якості насіння - це лотерея. Дуже дорога лотерея, вартість, якої виражається не тільки в грошах, але ще і у витраченому часу, зусиллях, і, як правило, обманутій надії на високий урожай.

Полив

Регулярний полив потрібний кавуну тільки в перший місяць. У період дозрівання плодів поливати потрібно тільки в дуже посушливий час. Якщо в цей період поливати занадто часто, то це призведе до зниження вмісту цукру в ягоді, коріння рослини до цього моменту здатне доставляти вологу з глибинних шарів ґрунту.

Полив обов'язково проводиться водою, підігрітою на сонці до 25 градусів.

Підживлення

Підживлення, яке проводиться завчасно, а не в тих випадках, коли рослина почне «вимагати» відсутні поживні речовини, здатне в рази збільшити урожай баштанних культур. Запаси поживних речовин в грунті не безмежні, земля виснажується, і не може в повній мірі задовольнити «запити», особливо гібридних сортів кавуна.

Особливо сильно кавун реагує на нестачу в грунті такого елемента, як, калій. При нестачі калію, значно знижується врожайність і підвищується ризик ураження рослини захворюваннями. Надлишок добрив буває не менш шкідливий, ніж їх дефіцит, тому перш, ніж підгодовувати рослину, необхідно детально вивчити інструкцію з використання того чи іншого хімічного складу.

На другому місці за потребою кавуна займає азот. Підгодувати рослину можна як мінеральними добривами з вмістом цього елементу, так і використовувати органічні, такі як гній або пташиний послід.

Гній обов'язково повинен перепріти. Його розводять в теплій воді і дають настоятися деякий час. Після кавуни поливаються під корінь приблизно в обсязі 0,5 літра.

П'ять «шкідливих» продуктів, які несподівано виявилися корисними

Виявляється, погана репутація деяких продуктів є надуманою і сьогодні спростовується вченими.

1.Яйця

Багато років яйця мали погану репутацію після того, як у 1970-х дослідники виявили у них надлишок холестерину. Потім вчені розібралися, що яйця не шкодять серцево-судинній системі, зате містять безліч корисних для здоров'я речовин, включаючи, зрозуміло, і білок, інформує Ukr.Media їжа.

3. Масло

Ще зовсім недавно вершкове масло вважалося шкідливим продуктом харчування через вміст холестерину, і нам рекомендували замінити його маргарином. Багато радісно слідували цим порадам, враховуючи і фінансову сторону питання. Однак дуже скоро з'ясувалося, що маргарин містить трансжири, що закупорюють артерії. Втім, дієтологи кажуть, що і вершковим маслом захоплюватися не варто – його потрібно вживати у невеликих кількостях.

2. Червоне м'ясо

Про те, що найкорисніше м'ясо – це куряча грудка, не читав тільки ледачий. Але сьогодні вчені стверджують, що можна без усякого побоювання вживати і яловичину зі свининою, тим більше, пісну. Виявляється, в м'ясі сучасних порід свиней набагато менше жиру, ніж було у минулому.

4. Заправки для салатів

Не поспішайте заносити до списку шкідливих продуктів майонез – мова йде всього лише про оцет та олію. Але змішуйте ці прості інгредієнти самостійно, не використовуйте готові магазинні заправки, де багато солі і цукру.

5. Арахісове масло

Арахісове масло - це доступне за вартістю джерело білка. У минулому щодо цього продукту виникали побоювання, оскільки у процесі приготування арахісового масла вироблялася значна кількість трансжирів. Але останні дослідження показали, що у зв'язку з удосконаленням технологій виготовлення рівень жирів впав. Втім, переборщувати не варто, адже арахісове масло містить багато калорій.

Здоровенькі були!

«Все це в черговий раз підтверджує істину, яку не втомлюються повторювати дієтологи: харчування має бути різноманітним і збалансованим. Навіть найкориснішний продукт, якщо його їсти у великих кількостях на шкоду іншим продуктам, не принесе користі організму. Тому харчуйтеся різноманітно і не забувайте правильно пити воду: за півгодини до їжі і через годину після їжі», - зазначила дієтолог Лариса Буткова.

Сторінку підготувала Анна МЕЛЬНИК.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883925. Тираж 27280

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Ⓡ Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює
Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Щоб теща зятя любила

Поради від наших предків

Цих двох пов'язують непрості відносини. Адже вони люблять одну жінку, але по-різному проявляють свої почуття і турботу. Що і породжує масу негараздів, жартів і навіть проблем. І тому їхні взаємини – це питання не сьогоднішнього дня. Про те, як передбачити майбутнє по тещі та інші моменти сімейного життя, знали ще наші предки.

Якщо теща на весіллі заплаче, бути молодій сім'ї щасливою

Щоб дізнатися, які будуть стосунки зятя і тещі, уважно прислухайтесь, як мама нареченої називає майбутнього сина. Якщо імена ласкаві, то і відносини будуть доброзичливими. Якщо строго по імені, то не буде миру між тещею і зятем.

Якщо теща на весіллі буде співати або просто мугикати під ніс пісню, то вона буде прощати багато «гріхів» зятя.

Під час знайомства з майбутнім зятем теж можна взнати, як складеться життя між родичами. Якщо мама нареченої подивиться на нареченого через ліве плече, то буде мир і добро, а якщо через праве - випаде безліч випробувань.

Хочете, щоб молода сім'я жила заможно?

Тоді під час сватання неодмінно киньте під ноги тещі жменю монет. При цьому треба одну монетку заховати і ніколи не витрачати.

Якщо теща зла і нічим її не задобрити, треба піти в церкву, поставити свічку за здравіє і сказати: «Господи, пом'яни злість моєї тещі (її повне ім'я). Як свічка згорає, так злість у неї до мене пропадає. Амінь! Амінь! Амінь!»

Теща ні в якому разі не повинна прасувати сорочки зятю, інакше між ними зіпсуються відносини.

Якщо на другий день після весілля нагодувати зятя млинцями, то він буде дарувати мамі дружини подарунки.

Щоб теща не була жадібною і любила зятя, треба випити з нею в день знайомства вина. При цьому келих чоловік повинен тримати в правій руці, а теща – у лівій.

І, нарешті, для того, щоб шлюб був не бездітним, теща під весільний коровай повинна заховати монетки, примовляючи: «Молодим – повага, роду – продовження. Скільки монет під короваєм, стільки діточок в наш дім».

З діда-прадіда

Якими рисами характеру наділяють нас зірки і ангели. Кожна людина належить до того чи іншого знаку Зодіаку. У свою чергу, у кожного зі знаків є свій архангел. Пропонуємо дізнатися, якими рисами характеру наділяють вас зірки і ангели, передає Ukr.Media. У кожного знака Зодіаку свій архангел.

У кожного знака Зодіаку свій архангел!

Овен

Його архангелом є Ієгудиїл. Він керує Марсом і належить до архангелів сонця. Люди, які народилися під знаком Овна, люблять спілкування, а їхній характер завжди імпульсивний. У досягненні власних цілей вони готові йти напролом, тому зупинятися перед перешкодою – не їхня прерогатива. Іноді це грає з ними злий жарт, і вони опиняються в небезпеці. Але при цьому Овни практично не пам'ятають образ і є хорошими друзями.

Телець

Їх архангелом є Селафіїл. Такі люди люблять владу, але при цьому намагаються якомога менше контролювати інших. Себе і власне оточення вони прагнуть убезпечити. Але Тельці нерідко забувають про обережність, тому потрапляють в різні пастки. Їм слід особливо подумати над власною обережністю.

Близнюки

Архангелом Близнюків є Рафаїл. Взагалі це архангел всіх цілителів, і нерідко саме Близнюки володіють унікальними здібностями. Вони накопичують в собі масу енергії, але з іншими людьми намагаються її не ділити. Між тим, Близнюки досить комунікабельні і здатні підлаштуватися практично під будь-які обставини.

Рак

Їх архангелом є Гавриїл. Ці люди намагаються всім і завжди допомагати. Вони вміють співчувати, а в скрутну хвилину, якщо це можливо, можуть підтримати і допомогти. Якщо допомогти не вдається, то точно підтримають хоча б в емоційному плані.

Лев

Архангелом Львів є Михайло. Це люди, які завжди намагаються бути в центрі уваги. Вони прекрасні лідери, навколо яких завжди створюється оточення. У свою чергу Леви завжди відкриті і намагаються говорити те, що думають. А якщо у них є щось зайве — вони обов'язково цим поділяться.

Діва

Їх архангелом є Рафаїл. Це досить приховані і сором'язливі люди. Вони не люблять, коли на них звертають увагу. Але при цьому вони здатні дійти до поставленої мети, приклавши до цього всіх можливих зусиль. У будь-якій заплутаній ситуації Діви будуть шукати вихід до кінця.

Терези

Архангелом Терезів є Уриїл. У будь-якій ситуації Терези помічають як позитивні, так і негативні моменти. Тому нерідко вони не можуть прийняти рішення самостійно. Між тим, Терези ніколи не йдуть на повідку у своїх емоцій — їм все потрібно ретельно зважити і продумати.

Скорпіон

Їх архангели — Азраїл і Камаэль. Такі люди завжди мають сильний характер і вміють безжально розправлятися з тими, хто їх образив. При цьому на Скорпіонів можна без сумнівів покластися, адже вони винятково надійні.

Стрілець

Архангелом цього знака є Ієремиїл. Стрільці не люблять ніяких обмежень — для них найважливішою якістю є свобода самовираження. Стрільцям не подобається, коли хтось каже, що їм потрібно робити. При цьому представники цього знака є розвиненими в плані творчості. Вони постійно будують якісь плани, але їх втілення намагаються передати іншим людям.

Козеріг

Їх архангелом є Ієгудиїл. Ці люди завжди дбають про власну безпеку, тому вони намагаються накопичити різного роду багатства. Це вкрай обережні, але в той же час дуже відповідальні люди. На шляху до досягнення мети вони не зупиняться ні перед чим і будуть виконувати навіть найскладнішу роботу.

Водолій

Архангел Водоліїв — Михайло. Це дуже розумні люди, але в спілкуванні вони нерідко нудні і нецікаві. Зовні вони можуть бути несимпатичними, але в плані лідерських якостей Водолії завжди на висоті.

Риби

За Риб відповідає архангел Селафіїл. Вони у всьому бачать інтерес лише тоді, коли це наповнене якимось романтизмом. В іншому випадку Риби втрачають інтерес до цієї справи і перемикаються на іншу. В плані відносин вони миролюбні і не здатні заподіяти біль.

Agrobізнес

Що варто вирощувати українцям

Органічне садівництво набуває все більшої популярності в Україні. Про це свідчать дані останнього річного звіту «The World of Organic Agriculture-2018». Згідно зі звітом, найперспективнішим є вирощування органічних: яблук, ягід та горіхів, які вже є традиційними для нашої країни й популярними у всьому світі.

Сьогодні Україна посідає 20 місце у світі серед країн-виробників органіки. З 57,8 млн га площ під світовим органічним землеробством, на долю України припадає близько 400 тис. га.

В Асоціації «Укрсадпром» переконані, що найбільш перспективним в даний час для України є вирощування органічних фруктів. Органічна продукція, особливо плодово-ягідна, має попит в країнах ЄС, США і Канаді. Загальна динаміка свідчить про поступове зростання площ багаторічних насаджень. Зараз в Україні вони займають 5 тис. га. При цьому незалученими для виробництва органічної продукції в Україні наразі залишаються значні площі екологічно чистих земель (понад 7 млн га). «Наша держава знаходиться на початку становлення сучасного органічного садівництва, володіючи значним невикористаним потенціалом у цьому напрямі, оскільки внутрішній та глобальний ринки демонструють постійне зростання», — коментують ситуацію в Асоціації «Укрсадпром».

ПОТРІБНІ повар, посудомийка, сантехнік, прибиральниця на Азовське море.

050-374-14-63, 096-990-80-80

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.